

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

બ્રહ્મપુત્રા ટી એસ્ટેટના કામદારો, આસામ ચાહ કરમચારી સંઘ, દિબ્રુગઢ દ્વારા

નિયુક્ત

વી.

આવનારું બ્રહ્મપુત્રા ટી એસ્ટેટ અને અન્ય

સપ્ટેમ્બર ૨૫, ૧૯૬૭

(એમ. હિંધાતુલા, વી. ભાર્ગવ અને સી. એ. વાયદાલિંગમ, ન્યાયમૂર્તિ શ્રીઓ)

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ (૧૯૪૭ નો ૧૪), એસ. એસ. ૧૮ અને ૨૫ એફ-અદાલત દ્વારા નિયુક્ત રીસીવર દ્વારા સમાપ્ત કરાયેલી સેવાઓ-વિવાદનો રેફરન્સ-કંપનીની ખરીદી-ખરીદનાર પક્ષકાર નથી-ખરીદનારની જવાબદારી-જો નિર્ણયક હોય તો રેફરન્સ-નોટિસ જારી કરવાની શ્રમ અદાલતની ફરજ.

ઔદ્યોગિક વિવાદના રેફરન્સમાં, શ્રમ અદાલતે એવો મત વ્યક્ત કર્યો હતો કે પ્રથમ પ્રતિવાદી કંપનીના માલિક બન્યા તેના ઘણા સમય પહેલાં દાવામાં નિયુક્ત કંપનીના રીસીવરની સૂચનાઓ હેઠળ સંબંધિત કામદારોની સેવાઓ

સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી; કે કબજામાં રહેલો રીસીવર એકમાત્ર પક્ષ હતો અને નવું સંચાલન, એટલે કે., પ્રથમ પ્રતિવાદીને રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યો ન હતો, ન તો તે રાજ્ય સરકાર દ્વારા કરવામાં આવેલા રેફરન્સમાં પક્ષકાર હતો; કે પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા કંપનીની ખરીદી, એ દર્શાવતી ન હતી કે કર્મચારીઓના દાવાના રેફરન્સમાં અગાઉના વ્યવસ્થાપનની કોઈ જવાબદારીઓ બાદમાં લીધી હતી; અને કંપનીની ગુડ વીલની કોઈ ખરીદી થઈ ન હતી. આ આધારો પર, શ્રમ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે પ્રથમ પ્રતિવાદી સામે કોઈ રાહત આપી શકાતી નથી અને રેફરન્સ પોતે જ નિર્ણયક બની ગયો હતો. આ અદાલતમાં અપીલમાં, કામદારો-અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે (i) કામદારોના દાવાઓ માટે પ્રથમ પ્રતિવાદી જવાબદાર નથી તેવો શ્રમ અદાલતનો મત ખોટો હતો; અને (ii) જો એવું માનવામાં આવે કે પ્રથમ પ્રતિવાદી જવાબદાર નથી, તો પણ આ સંબંધમાં પૂરતો અધિકારક્ષેત્ર ધરાવતી શ્રમ અદાલતે દાવામાં નિયુક્ત રીસીવરને અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટરને અથવા કામદારોના દાવાઓ પર તપાસ કરવા અને ચુકાદો આપવા માટે બંનેને નોટિસ જારી કરવી જોઈએ.

ઠરાવ

(i) પ્રથમ પ્રતિવાદી કામદારોના કોઈપણ દાવાનો જવાબ આપવા માટે જવાબદાર ન હતો. જ્યારે તેમની સેવા સમાપ્ત કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો, અથવા જ્યારે વિવાદને શ્રમ અદાલતમાં મોકલવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો ત્યારે તેઓ ચિત્રમાં નહોતા. અનકાપક્ષા સહકારી કૃષિ અને

ઔદ્યોગિક સોસાયટી લિમિટેડ વ. કામદારો માં આ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત સિદ્ધાંતોના પ્રકાશમાં વેચાણ દસ્તાવેજમાં વિવિધ પઠનને યોગ્ય ધ્યાનમાં રાખીને અને વિચારણા કરવામાં આવે છે, પ્રથમ પ્રતિવાદી કંપનીના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી ન હતા. પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા જે ખરીદવામાં આવ્યું હતું, તે માત્ર ટી કંપનીની સંપત્તિના એક ભાગમાં વળતરની ઇક્વિટી હતી, જે સત્તાવાર લિક્વિડેટર હજુ પણ કાર્યરત હતું. એ આધાર પર પણ કે પ્રથમ પ્રતિવાદીને એવી વ્યક્તિ માનવામાં આવી હતી, જેને ઉપક્રમની માલિકી હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી છે, કામદારોના દાવાઓને કંપની વિરુદ્ધ, ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ-૨૪ એફ.એફ. અનુસાર ધ્યાનમાં લેવા પડ્યા હતા., જ્યારે તેની પ્રોવીસોની જોગવાઈ લાગુ કરી શકાતી ન હતી. કલમ ૨૫ F અમલમાં હતી જ્યારે કામદારોના દૂષણોને સમાપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. કલમ-૨૫ એફ.એફ. પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા ખરીદીના ઘણા સમય પહેલા અમલમાં આવ્યું હતું. [૬૩૨જી-૬૩૩એફ]

અનકાપલા સહકારી કૃષિ અને ઔદ્યોગિક સોસાયટી લિમિટેડ વિ. તેના કામદારો, [૧૯૬૩] સપ.૧ એસ. સી. આર. ૭૩૦.

(૨) કામદારોના દાવાઓને નકારી કાઢ્યા પછી પણ, પ્રથમ પ્રતિવાદીની વિરુદ્ધમાં, શ્રમ અદાલતે માત્ર કાર્યવાહી બંધ ન કરવી જોઈએ, એમ કહીને કે રેફરન્સ સમાપ્ત થઈ ગયો છે. બીજી બાજુ, શ્રમ અદાલતે રીસીવર અથવા

લિક્વિડેટર અથવા બંનેને નોટિસો જારી કરવી જોઈતી હતી અને તેમની હાજરીમાં કામદારો રાહતનો દાવો કરવા માટે હકદાર છે કે કેમ તે પ્રશ્ન પર વિચાર કરવો જોઈતો હતો.હકીકતમાં, રેફરન્સના આદેશમાં એ પણ સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવવામાં આવ્યું હતું કે કામદારોની સેવાઓની સમાપ્તિ વાજબી હતી કે કેમ અને શું તેઓ તેના બદલામાં પુનઃસ્થાપન અથવા અન્ય કોઈ રાહત માટે હકદાર હતા કે કેમ તે અંગે વિચારણા કરવા માટે શ્રમ અદાલતને સંપૂર્ણ અધિકારક્ષેત્ર હતું.[૬૩૪બી-ડી]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:સિવિલ અપીલ નંબર ૭૫૨ ઓફ ૧૯૬૬.

૧૯૬૨ ના રેફરન્સ નંબર ૩૮ માં આસામની શ્રમ અદાલતના ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૫ ના એવોર્ડમાંથી વિશેષ મંજૂરી દ્વારા અપીલ.અપીલકર્તાઓ માટે એચ. આર. ગોખલે, જી. એલ. સંઘી અને કે. પી. ગુપ્તા.

પ્રતિવાદી નંબર ૧ માટે સોલિસિટર-જનરલ એસ. વી. ગુપ્તા અને ડી. એન. મુખર્જી.

એમ. એમ. ક્ષત્રિય, જી. એસ. ચેટર્જી, પી. કે. બોઝ, ઉત્તરદાતાઓ નંબર ૨ અને ૩ માટે.

અદાલતનો ચુકાદો જે. વૈદ્યલિંગમ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

બ્રહ્મપુત્રા ટી એસ્ટેટના કામદારો દ્વારા વિશેષ મંજુરી દ્વારા કરવામાં આવેલી આ અપીલ, ૧૯૬૨ના રેફરન્સ નંબર ૩૮માં આસામની શ્રમ અદાલતના ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૫ના ચુકાદા સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે, જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું છે કે રેફરન્સ નિર્ણય બની ગયો છે.

સંજોગો જે હેઠળ આસામ સરકાર દ્વારા રેફરન્સ આપવામાં આવ્યો હતો તે કહી શકાય.બ્રહ્મપુત્ર ટી એસ્ટેટ (હવે પછી ટી કંપની તરીકે ઓળખાય છે), જેમાં ત્રણ બગીચાઓનો સમાવેશ થાય છે., નેધરિટિંગ, રંગમતી અને મિસમારા ટી એસ્ટેટ્સ, તેમના બાહ્ય બગીચાઓ સાથે, બ્રહ્મપુત્રા ટી કંપની (ઇન્ડિયા) લિમિટેડની માલિકી અને સંચાલન કરતી હતી. ટી કંપનીએ ખૂબ જ ભારે જવાબદારીઓ ઉપાડી હતી; અને તેથી, ૬ નવેમ્બર, ૧૯૫૬ ના રોજ, તેણે ઇસ્ટર્ન બેંક લિમિટેડ (ત્યારબાદ બેંક તરીકે ઓળખાતી) ની તરફેણમાં માલિકી પત્રો જમા કરીને એક ન્યાયી ગીરો બનાવ્યો.ઉપર ઉલ્લેખિત બગીચાઓ, ન્યાયી ગીરો દ્વારા આવરી લેવામાં આવતી સુરક્ષાનો એક ભાગ છે.ન્યાયી ગીરોનું આ મેમોરેન્ડમ ૨૬ નવેમ્બર, ૧૯૫૬ના રોજ નોંધવામાં આવ્યું હતું.ટી કંપની બેંકને ચૂકવવાપાત્ર નાણાંની ચુકવણી કરવામાં નિષ્ફળ રહી હોવાથી, બાદમાં ૧૯૫૭નો દાવો નંબર ૨૧, ગૌણ ન્યાયાધીશની અદાલત, ઉચ્ચ આસામ, જિલ્લા જોરહાટમાં, તેના અધિકારોને લાગુ કરવા માટે, ન્યાયી ગીરો હેઠળ દાખલ

કચો હતો.૨૧ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૫૮ના રોજ પ્રારંભિક હુકમનામું પસાર કરવામાં આવ્યું હતું; ત્યારબાદ ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૦ના રોજ અંતિમ હુકમનામું બહાર પાડવામાં આવ્યું હતું.

આ દરમિયાન, ૧૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૮ના રોજ કલકત્તા હાઈકોર્ટે ટી કંપનીને તેના દ્વારા કરવામાં આવેલી કેટલીક ખામીઓને કારણે બંધ કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો.બેંકના શ્રી ડી. એ. વેધરસન, જેમની નિમણૂક બેંક દ્વારા કરવામાં આવી હતી.તેમના પત્ર દ્વારા, ટી ગાર્ડન્સના રીસીવર તરીકે, જોરહાટ કોર્ટ.૩૦ ડિસેમ્બર, ૧૯૫૮ના રોજ ટી ગાર્ડન્સના સુપ્રિટેન્ડેન્ટને ૧૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૫૮ના રોજ કલકત્તા હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા સમાપન આદેશ વિશે જાણ કરવામાં આવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે સમાપન આદેશ ટી કંપનીના તમામ અધિકારીઓ અને કર્મચારીઓને છૂટા કરવાની વૈધાનિક નોટિસ તરીકે કામ કરે છે; તેમ છતાં, રીસીવરએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ ૧૮ નવેમ્બરના રોજ ટાઈલ ટી ગાર્ડન્સમાં કાર્યરત કર્મચારીઓના તમામ સભ્યોને રોજગાર આપવા માંગે છે. ૧૯૫૮, તેમના દ્વારા ઉલ્લેખિત પંદર કર્મચારીઓને બાદ કરતાં.અધીક્ષકને રીસીવર દ્વારા કરવામાં આવેલી દરખાસ્ત અંગે સ્ટાફના સભ્યોની સંમતિ મેળવવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી.

આ તબક્કે એવું કહી શકાય કે રીસીવરના પત્રમાં બાકાત રાખવામાં આવેલા પંદર કર્મચારીઓ એ વ્યક્તિઓ હતા, જેમના દાવાઓ આસામ સરકાર દ્વારા શ્રમ

અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યા હતા.૧૯૬૨ના રેફરન્સ નંબર ૩૮માં.અધીક્ષક, તેમના બદલામાં, ૧૯ જાન્યુઆરી, ૧૯૫૯ ના રોજ વિવિધ કામદારોને સંદેશાવ્યવહાર મોકલ્યો, રીસીવર વતી રોજગારની ઓફર કરી, અને તેમને ઘનિષ્ઠ સ્વીકૃતિ માટે વિનંતી કરી; પરંતુ, જ્યાં સુધી ઉપર ઉલ્લેખિત પંદર કામદારોની વાત છે, અધીક્ષકએ સંદેશાવ્યવહાર મોકલ્યો.૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ તેમને દરેકને એક મહિનાની નોટિસ સાથે તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરી.સંબંધિત કામદારોને પ્રોવિડન્ટ ફંડની રકમ ચૂકવવાનું પણ વચન આપવામાં આવ્યું હતું જે તેમની ક્રેડિટમાં હોઈ શકે છે.અધીક્ષક દ્વારા ખાસ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે સંદેશાવ્યવહાર તેમના દ્વારા મોકલવામાં આવી રહ્યો છે.ટી કંપનીના ટાઇલ રીસીવર વતી અને કામદારોની સેવાઓની સમાપ્તિ તેમની ઉંમરને કારણે હતી.આસામ ચાહ કર્મચારી સંઘ (ત્યારબાદ તેને કર્ણિયાચારી સંઘ કહેવામાં આવે છે) એ સમાધાન અધિકારી, આસામને ફરિયાદ કરી હતી કે સંબંધિત પંદર કામદારોની સેવાઓની સમાપ્તિ ગેરકાયદેસર અને મનસ્વી હતી. સમાધાન અધિકારીએ સમાધાનને અસર કરવા માટે કેટલાક પગલાં લીધાં હોવાનું જણાય છે, તેમ છતાં તેઓ આગળ વધી શક્યા નહીં, કારણ કે ચાના બગીચાના અધિક્ષકે સમાધાનની કાર્યવાહીમાં ભાગ લેવાની તેમની અસમર્થતા પર ખેદ વ્યક્ત કર્યો હતો, કારણ કે તેમને ચાના બગીચાના રીસીવર દ્વારા આમ કરવા માટે અધિકૃત કરવામાં આવ્યા ન હતા.તેમ છતાં, સમાધાન અધિકારીએ ૧૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૧ના રોજ રીસીવરને પત્ર લખીને સંબંધિત કામદારોને વળતર ચૂકવવાનું સૂચન કર્યું હતું; પરંતુ રીસીવર દ્વારા તે સૂચનને સ્વીકારવામાં આવ્યું ન

હતું..

૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૧ના રોજ બેંકે ૬ નવેમ્બર, ૧૯૫૬ના રોજ ગીરો અને ૧૯૫૭ના દાવો નંબર ૨૧ના હુકમનામા હેઠળ મેસર્સ શો વોલેસ એન્ડ કંપનીની તરફેણમાં તેના તમામ અધિકારો સોંપ્યા હતા. લિ. પશ્ચિમ બંગાળ, કલકત્તાના કંપનીઓના રજિસ્ટ્રારે ૧૯૬૦માં અથવા તેની આસપાસ ટી કંપનીને બંધ કરવા માટે કલકત્તા હાઈકોર્ટમાં અરજી દાખલ કરી હતી, કારણ કે તે કેટલીક વૈધાનિક જરૂરિયાતોનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી. ૧૬ જૂન, ૧૯૬૧ના આદેશ દ્વારા કલકત્તા હાઈકોર્ટે ટી કંપનીને બંધ કરવાનો આદેશ આપ્યો હતો. અને હાઈકોર્ટના સત્તાવાર લિફ્ટિવેટર શ્રી એચ. કે. ગંગુલીને ટી કંપનીના સત્તાવાર લિફ્ટિવેટર તરીકે નિયુક્ત કર્યા. ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૧ના રોજ કલકત્તા ઉચ્ચ અદાલતે એક આદેશ પસાર કર્યો હતો, જેમાં જોરબાટ અદાલતમાંથી ૧૯૫૭નો દાવો નંબર ૨૧ તેની ફાઈલમાં પાછો ખેંચી લીધો હતો અને ઉપરોક્ત દાવાને ટ્રાન્સફર, કંપની દાવો નંબર, ૧૯૬૨નો ૭ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. ૫ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૧ના રોજ કલકત્તા હાઈકોર્ટે દાવામાં (ઈસ્ટર્ન બેંક લિમિટેડના સ્થાને) મેસર્સ શો વોલેસ એન્ડ કંપની લિમિટેડનું નામ બદલવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો અને તેણે જોરહાટ કોર્ટ દ્વારા નિયુક્ત રીસીવરના સ્થાને શ્રી કે. સી. ગાંગુલીને ટી ગાર્ડન્સના રીસીવર તરીકે પણ નિયુક્ત કર્યા હતા. નવા રીસીવર શ્રી કે. સી. ગાંગુલીને પણ આ મિલકતોનો કબજો અને વ્યવસ્થાપન સોંપવામાં આવ્યું હતું. તેથી, સ્થિતિ એ હતી કે ટી કંપની, જેને બંધ કરવાનો આદેશ આપવામાં

આવ્યો હતો, તે સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસે હતી.અને કંપનીના ટી ગાર્ડન્સ, રીસીવરના કબજા અને સંચાલનમાં હતા, જેની નિમણૂક ગીરો દાવામાં કરવામાં આવી હતી.

૨૭ જુલાઈ, ૧૯૬૨ના રોજ આસામ સરકારે શ્રમ અદાલત, આસામને બ્રહ્મપુત્ર ટી એસ્ટેટ (કબજામાં મેળવનાર) ના વ્યવસ્થાપન અને કરમચારી સંઘ દ્વારા રજૂ કરાયેલા તેમના કામદારો વચ્ચેના ઔદ્યોગિક વિવાદનો રેફરન્સ આપ્યો હતો.જે વિવાદનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો, તે ટી એસ્ટેટના વ્યવસ્થાપનની કાર્યવાહીના સમર્થન સાથે સંબંધિત હતો, પંદર કર્મચારીઓની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં, અને, શું તે પંદર કામદારો તેના બદલામાં પુનઃસ્થાપન અથવા અન્ય કોઈ રાહત મેળવવા માટે હકદાર હતા.આ રેફરન્સમાં ઉલ્લેખિત પંદર કામદારો એ જ કામદારો છે જેમની સેવાઓ રીસીવર વતી ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ ટી ગાર્ડન્સના અધીક્ષક દ્વારા નોટિસ જારી કરીને સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.આ રેફરન્સ છે, જેને ૧૯૬૨ના રેફરન્સ નંબર ૩૮ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો.અમે પછીથી કામદારો દ્વારા કરવામાં આવેલા દાવાઓ તેમજ અમારી સમક્ષ પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા કરવામાં આવેલી સ્પર્ધાની જાહેરાત કરીશું.શ્રમ અદાલત, આ રેફરન્સની પ્રાપ્તિ પર ૨૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના રોજ જરૂરી નોટિસ જારી કરી હતી.

લિક્વિડેશનની કાર્યવાહીમાં, કલકત્તા હાઈકોર્ટે ૧૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના રોજ

સત્તાવાર લિક્વિડેટરને ટી ગાર્ડન્સ વેચવાની મંજૂરી આપી હતી, જે ગીરો આપવાનો વિષય હતો અને કેટલીક અન્ય ચલ વસ્તુઓ પણ વેચવાની મંજૂરી આપી હતી.સત્તાવાર લિક્વિડેટર, આ આદેશના આધારે, ૧૧ ઓગસ્ટના રોજ નોંધાયેલા વેચાણ ખત દ્વારા જણાવ્યું હતું. ૧૯૬૨માં, અહીંના પ્રથમ પ્રતિવાદી શ્રી રામ ગોપાલ સહારિયાની તરફેણમાં, ત્રણ ચાના બગીચાઓમાં વળતરની ઇક્વિટી, અને અમુક ટ્રેક્ટર્સ, લોરીઓ અને મશીનરીની અન્ય વસ્તુઓ, કુલ અવેજરૂ. ૫,૨૦,૦૦૦ નુ નક્કી કરેલ.આ કુલ અવેજમાં રૂ. ૨,૨૦,૦૦૦, મૂવેબલ્સની કિંમત છે અને રૂ. ૩,૦૦,૦૦૦ એ રીડેમ્પશનની ઇક્વિટીનું મૂલ્ય હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું છે.પ્રથમ પ્રતિવાદીની તરફેણમાં વેચાણ, ખાસ કરીને ટી કંપની વતી કામ કરતા સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, અને ટી ગાર્ડન્સમાં જે જણાવવામાં આવ્યું હતું તે ટી કંપનીની માલિકીની રીડેમ્પશનની ઇક્વિટી હતી, અને વેચાણ ગીરો હુકમનામું અને મેસર્સ શો વોલેસ એન્ડ કંપની લિમિટેડને ચૂકવવાપાત્ર જવાબદારીઓને આધિન હતું.

૧૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૨ના રોજ કલકત્તા હાઈકોર્ટ દ્વારા પ્રથમ પ્રતિવાદીનું નામ ૧૯૬૨ના ટ્રાન્સફર કંપની સ્યુટ નંબર ૭માં સામેલ કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.અદાલતે શ્રી કે. સી. ગંગુલીને મુકદ્દમામાં તેમના રિસીવરશિપમાંથી મુક્ત કર્યા હતા અને તેમને ટી કંપની સાથે જોડાયેલા ત્રણ ટી ગાર્ડન્સનો કબજો પ્રથમ પ્રતિવાદીને આપવાનો પણ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.પ્રથમ પ્રતિવાદી, પોતાના દાવા પર, સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસેથી ખરીદીના આધારે,

ચાના બગીચાના એકમાત્ર માલિક બની ગયા છે; તેમને ૨૧ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૨ના રોજ ચાના બગીચાનો વાસ્તવિક કબજો પણ મળ્યો હતો.

આપણે અગાઉ કહ્યું છે તેમ, ૧૯૬૨ના રેકૉર્ડ્સ નંબર ૩૮ની કાર્યવાહી અંગેના કથનને ફરી શરૂ કરવા માટે શ્રમ અદાલતે ૨૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના રોજ સંબંધિત પક્ષકારોને નોટિસો જારી કરી હતી.કામદારોએ ૨૩ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૩ના રોજ લેખિત નિવેદન દાખલ કર્યું હતું.તે નિવેદનમાં, તેઓએ જણાવ્યું હતું કે સંબંધિત પંદર કામદારોએ ટી એસ્ટેટમાં ૮ થી ૪૭ વર્ષ સુધીની સેવા પૂર્ણ કરી હતી અને રીસીવર વતી ટી ગાર્ડન્સના અધીક્ષક દ્વારા તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવી, સંપૂર્ણપણે ગેરકાયદેસર અને મનસ્વી હતી.તેમણે આ અપીલમાં અન્ય વિવિધ બાબતોનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો હતો, જેની જાહેરાત કરવી જરૂરી નથી.એ નોંધવું પૂરતું છે કે કામદારોને પુનઃસ્થાપન દ્વારા રાહતની જરૂર હતી.

૨૭ જૂન, ૧૯૬૩ના રોજ ટી એસ્ટેટના સુપ્રિટેન્ડેન્ટ તરીકે કે. એ. મુદ્દુએ મેનેજમેન્ટ વતી લેખિત નિવેદન દાખલ કર્યું હતું.તેમણે તેમાં ઉલ્લેખ કર્યો છે.કે પંદર કર્મચારીઓની સેવાઓ તેમની ઉંમરને કારણે સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી, અને તે પણ કારણ કે તેમાંના કેટલાક સેવામાં ચાલુ રાખવા માટે ખૂબ બીમાર હતા.તેમણે એ હકીકત તરફ ધ્યાન દોર્યું છે કે બે કામદારોએ સ્વેચ્છાએ સેવામાંથી નિવૃત્ત થવાની ઇચ્છા વ્યક્ત કરી હતી.તેમાં વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે, સંબંધિત કર્મચારીઓની ઉંમર ૬૦ વર્ષ કે તેથી વધુ હોવાથી તેમને સેવામાં ચાલુ

રાખવા શક્ય ન હતું.ફરીથી, ચાના બગીચાના વ્યવસ્થાપનમાં રહેલા રીસીવરની કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાની કાર્યવાહી પણ ન્યાયી ઠેરવવામાં આવી હતી.

કામદારોએ ૨ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૩ના રોજ એક વધારાનું લેખિત નિવેદન દાખલ કર્યું હતું, જેમાં આરોપનો વિરોધ કર્યો હતો કે તેઓ કાં તો ખૂબ બીમાર હતા અથવા તેમની ઉંમર ૬૦ વર્ષ પૂર્ણ કરી હતી.તેઓએ ફરીથી પુનરાવર્તન કર્યું કે વ્યવસ્થાપન દ્વારા લેવામાં આવેલું વલણ સંપૂર્ણપણે ગેરકાયદેસર હતું અને રીસીવરને તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાની અધિકૃતતાનો કોઈ અધિકાર નથી.

૧૮ જુલાઈ, ૧૯૬૪/૧૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૪ના રોજ ટી એસ્ટેટના એકમાત્ર માલિક તરીકે શ્રી આર. જી. સહારિયાએ આગામી વ્યવસ્થાપન વતી શ્રમ અદાલત સમક્ષ વધારાનું લેખિત નિવેદન દાખલ કર્યું હતું.તેમણે તેમાં એ હકીકતનો ઉલ્લેખ કર્યો છે કે યા એસ્ટેટ હવે રીસીવરના હાથમાં નહોતું અને તેનું સંચાલન તેમને એકમાત્ર માલિક તરીકે સોંપવામાં આવ્યું હતું.તેમણે વધુમાં એ હકીકતનો ઉલ્લેખ કર્યો છે કે તેમના દ્વારા રજૂ કરાયેલ ટી કંપનીના વર્તમાન વ્યવસ્થાપન અને ભૂતકાળની વચ્ચે કોઈ સાતત્ય નથી, જ્યારે ટી ગાર્ડન્સ ટી કંપનીની માલિકીના હતા અને કોર્ટ દ્વારા નિયુક્ત રીસીવર દ્વારા સંચાલિત હતા.ત્યારબાદ તેઓ ૧૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના રોજ ટી કંપનીના સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસેથી ટી ગાર્ડન્સમાં રિડેમ્પશનની ઇક્વિટીની તેમના દ્વારા કરવામાં

આવેલી ખરીદીનો ઉલ્લેખ કરે છે.તેમણે વધુમાં જણાવ્યું છે કે સંબંધિત કામદારોની સેવાઓ, કોર્ટ રીસીવર વતી કામ કરતા ટી ગાર્ડન્સના સુપ્રિટેન્ડેન્ટ દ્વારા ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ની શરૂઆતમાં, તેમના દ્વારા ટી એસ્ટેટ ખરીદવામાં આવ્યા તેના ઘણા સમય પહેલા જ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.

શ્રી સહારિયાએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે, ૨૭ જુલાઈ, ૧૯૬૨ના રોજ જ્યારે આસામ સરકારે વર્તમાન રેકૉર્ડ્સ આપ્યો હતો, ત્યારે આવનારા વ્યવસ્થાપન ચિત્રમાં ક્યાંય નહોતું અને તે કોઈ પણ રીતે કામદારોના દાવા સાથે સંબંધિત નહોતું, કારણ કે તેની તેમના પ્રત્યે કોઈ જવાબદારી નહોતી.તેમણે દલીલ કરી હતી કે તેમણે ટી કંપનીની ગુડ વીલથી અથવા ચાલુ પેઢી તરીકે ટી એસ્ટેટની ખરીદી કરી ન હતી.તેથી, તે તમામ આધારો પર, તેમણે વિનંતી કરી કે તેઓ કોઈ પણ રીતે, સંબંધિત કામદારોની નોકરીની ખોટની ભરપાઈ કરવા અથવા પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે બંધાયેલા નથી.હકીકતમાં, તેમણે ખાસ કરીને પ્રાર્થના કરી છે કે શ્રમ અદાલત દ્વારા આદેશ પસાર કરવામાં આવે, કે આસામ સરકાર દ્વારા તેને સંદર્ભિત વિવાદ સમાપ્ત થઈ ગયો છે.

શ્રમ અદાલતે તેના હુમલા હેઠળના આદેશમાં એવો મત વ્યક્ત કર્યો છે કે પ્રથમ પ્રતિવાદી ચાના બગીચાનો માલિક બન્યો તેના ઘણા સમય પહેલા દાવામાં નિયુક્ત ચાના બગીચાના રીસીવરની સૂચના હેઠળ સંબંધિત કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી છે.એવું પણ માનવામાં આવે છે કે "બ્રહ્મપુત્રા ટી એસ્ટેટ

(કબજામાં લેનાર)".એકમાત્ર પક્ષ સામેલ છે, અને નવું સંચાલન, એટલે કે., પ્રથમ પ્રતિવાદીને રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યો નથી, ન તો તે રાજ્ય સરકાર દ્વારા કરવામાં આવેલા રેફરન્સમાં પક્ષકાર હતો.પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા ચાના બગીચાની ખરીદી એ દર્શાવતી નથી કે કામદારોના દાવાઓના રેફરન્સમાં અગાઉના વ્યવસ્થાપનની કોઈ જવાબદારીઓ તેમણે સંભાળી લીધી છે અને ચા કંપનીની ગુડ વીલ માટે કોઈ ખરીદી કરવામાં આવી નથી.આ આધારો પર, શ્રમ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે પ્રથમ પ્રતિવાદી સામે કોઈ રાહત આપી શકાતી નથી અને રેફરન્સ પોતે જ નિર્ણયક બની ગયો છે.

શ્રી ગોખલે કામદારો-અપીલકર્તાઓ માટે વિદ્વાન સલાહકાર.આપણી સામે બે દલીલો રજૂ કરી:(i) કામદારોના દાવાઓ માટે પ્રથમ પ્રતિવાદી જવાબદાર નથી એવો શ્રમ અદાલતનો મત ખોટો છે; અને (ii) પ્રથમ પ્રતિવાદી જવાબદાર નથી એવું માનવામાં આવે તો પણ, આ સંબંધમાં પૂરતો અધિકારક્ષેત્ર ધરાવતી શ્રમ અદાલતે દાવામાં નિયુક્ત રીસીવરને અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટરને નોટિસ જારી કરવી જોઈએ અને કામદારોના દાવાઓની તપાસ અને ચુકાદો આપવા માટે આગળ વધવું જોઈએ.આ સંબંધમાં શ્રી ગોખલેએ ધ્યાન દોર્યું હતું કે પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા ખરીદનો દસ્તાવેજ સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે સત્તાવાર લિક્વિડેટરને (૧) રૂ. ૫,૨૦,૦૦૦, વેચાણની વિચારણા તરીકે, અને કંપનીની અન્ય અસ્કયામતો પણ હોઈ શકે છે; જો તે પક્ષોની હાજરીમાં યોગ્ય ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હોત, અને કામદારોને રાહત આપવામાં આવી હોત, તો તેઓ કંપનીના

આ રકમ અને અસ્કયામતો સામે તેમના દાવાઓને લાગુ કરવાની સ્થિતિમાં હોત.

વિદ્વાન-સોલિસિટર જનરલ પ્રથમ પ્રતિવાદી વતી હાજર રહીને, વિનંતી કરી કે તેમના ક્લાયન્ટ કામદારો દ્વારા કરવામાં આવેલા દાવાઓને કોઈ પણ રીતે જવાબદાર નથી.પ્રથમ પ્રતિવાદી ટી કંપનીના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી ન હતો-ન તો તેણે રીસીવર દ્વારા દાવો કર્યો હતો, જેણે લેબર કોર્ટ સમક્ષ રેફરન્સ માટે પક્ષકારોમાંના એકને મોકલ્યા હતા.ભલે ટી કંપનીને રેફરન્સમાં પક્ષકાર ગણી શકાય.તેના ગ્રાહકને ટી કંપનીના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી તરીકે ગણી શકાય નહીં, કારણ કે, તેણે વેચાણના આધારે ઉક્ત કંપનીની કેટલીક અસ્કયામતો ખરીદી હતી.પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા ખરીદીનો દસ્તાવેજ.તે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તેમણે તે સંબંધમાં ટી કંપનીની અન્ય કોઈ જવાબદારીઓ સંભાળી નથી.વિદ્વાન સોલિસિટર જનરલે આગળ ધ્યાન દોર્યું કે ઉપાય.જો કોઈ હોય તો.અપીલકર્તાની, જો એવી સલાહ આપવામાં આવે તો, માત્ર રીસીવર અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટર સામે કાર્યવાહી કરવાની હતી; જો એવું માનવામાં આવે કે ઉપક્રમની માલિકી અથવા સંચાલન પ્રથમ પ્રતિવાદીની તરફેણમાં સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવ્યું છે, તો પણ કામદારોના અધિકારો, રીસીવર અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટરની વિરુદ્ધ, ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ (૧૯૪૭નો અધિનિયમ XIV) (ત્યારબાદ તેને અધિનિયમ કહેવામાં આવે છે)ના કલમ ૨૫ એફ. એફ. હેઠળ તૈયાર કરવા પડશે., , કારણ કે તે બતાવવા માટે કંઈ નહોતું કે આ સ્થાનાંતરણ, આ કિસ્સામાં, તે કલમની જોગવાઈમાં આવ્યું હતું.

અમે વિદ્વાન સોલિસિટર જનરલની દલીલો સાથે સંમત છીએ કે શ્રમ અદાલતનો મત કે પ્રથમ પ્રતિવાદી સંબંધિત કામદારોના કોઈપણ દાવાનો જવાબ આપવા માટે જવાબદાર નથી, તે સંપૂર્ણપણે ન્યાયી છે.ઉપર આપેલી વિવિધ હકીકતો પરથી સ્પષ્ટ દેખાશે કે કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાનો આદેશ ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ ટી ગાર્ડન્સના સુપ્રિટેન્ડેન્ટ દ્વારા ગીરો મુકદ્દમામાં જોરહાટ કોર્ટ દ્વારા નિયુક્ત રીસીવરની સૂચના હેઠળ કરવામાં આવ્યો હતો.૫ ઓક્ટોબરના રોજ. ૧૯૬૧માં, ઉચ્ચ અદાલતે ચાના બગીચા માટે એક રીસીવરની નિમણૂક કરી હતી.ટી કંપનીથી અલગ, દાવામાં, ૧૯૬૨નો ટ્રાન્સફર કંપની દાવો નંબર ૭.વિવાદને શ્રમ અદાલતમાં મોકલવાનો આદેશ સરકાર દ્વારા ૨૭ જુલાઈ, ૧૯૬૨ના રોજ કરવામાં આવ્યો હતો, પ્રથમ પ્રતિવાદી, સ્વીકાર્યું છે કે, આ વિવિધ તારીખો પર તેઓ ચિત્રમાં ન હતો.૧૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના વેચાણ દસ્તાવેજમાં સમાવિષ્ટ વિવિધ પાઠોને ધ્યાનમાં રાખીને અને આ અદાલત દ્વારા અનકાપક્ષા સહકારી કૃષિ અને ઔદ્યોગિક સોસાયટી લિમિટેડ, વિ. કામદારો¹ (૧) માં નિર્ધારિત સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને એવું પણ કહી શકાતું નથી કે પ્રથમ પ્રતિવાદી ટી કંપનીના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી છે.પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા જે ખરીદવામાં આવ્યું હતું, તે માત્ર ટી કંપનીની સંપત્તિના એક ભાગમાં વળતરની ઇક્વિટી હતી, જેના રેફરન્સમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટર હજુ પણ કાર્યરત હતું.તેથી, વિદ્વાન સોલિસિટર-જનરલ તેમની દલીલમાં સંપૂર્ણપણે ન્યાયી છે કે પ્રથમ પ્રતિવાદીને ટી કંપનીના હિતમાં ઉત્તરાધિકારી ગણી શકાય નહીં અને ન તો તેને

1(૧) [૧૯૬૩] સપ.૧ એસ. સી. આર. ૭૩૦

રીસીવર અથવા લિક્વિડેટર દ્વારા દાવો કરવા માટે ગણી શકાય નહીં.એ આધારે પણ કે પ્રથમ પ્રતિવાદીને એવી વ્યક્તિ માનવામાં આવે છે, જેને ઉપક્રમની માલિકી હસ્તાંતરિત કરવામાં આવી છે, તે જોવામાં આવશે કે કામદારોના દાવાઓને ધ્યાનમાં લેવા પડશે.ટી કંપનીની વિરુદ્ધમાં, અધિનિયમન કલમ-૨૫એફ. એફ. અનુસાર, તેની જોગવાઈ લાગુ કરી શકાતી નથી.

અપીલકર્તા માટે વિદ્વાન વકીલ, અમને સંતુષ્ટ કરી શક્યા નથી કે ટ્રાન્સફર, આ કિસ્સામાં, પ્રતિવાદીની તરફેણમાં, કલમ-૨૫ એફ.એફ.ની જોગવાઈમાં આવે છે. અપીલકર્તાઓ, આ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે, ઉપર ઉદ્દેખિત નિર્ણયમાં, પ્રથમ પ્રતિવાદીની વિરુદ્ધ, પુનઃસ્થાપનનો દાવો કરવા માટે હકદાર રહેશે નહીં. કલમ ૨૫એફએફ સૌપ્રથમ ઔદ્યોગિક વિવાદ (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૫૬ (૧૯૫૬નો એલએક્સઆઈ) દ્વારા અધિનિયમમાં રજૂ કરવામાં આવી હતી, અને તેના વર્તમાન સ્વરૂપમાં, તેને ઔદ્યોગિક વિવાદ (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૫૭ (૧૯૫૭નો અધિનિયમ XVIII) દ્વારા બદલવામાં આવી છે.કલમ ૨૫એફ ૨૧ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧ના રોજ અમલમાં હતી, જ્યારે કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી, અને કલમ ૨૫એફએફ (૧) ચાના બગીચાના પ્રથમ પ્રતિવાદી દ્વારા ખરીદીના ઘણા સમય પહેલા અમલમાં આવી હતી; અને, અમે પહેલેથી જ બતાવ્યું છે કે, જ્યાં સુધી પ્રથમ પ્રતિવાદીની વાત છે ત્યાં સુધી કોઈ જવાબદારી નથી.તેથી, શ્રી ગોખલેની પ્રથમ દલીલને નકારી કાઢવી પડશે.

પરંતુ અમે શ્રી ગોખલેની બીજી દલીલથી પ્રભાવિત છીએ કે શ્રમ અદાલતે રીસીવર અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટરને અથવા બંને ને નોટિસ જારી કરવી જોઈતી હતી. જેનો તે હકદાર હતો. અને અપીલકર્તાઓને કોઈ રાહત આપી શકાય કે કેમ તે અંગે વિચારણા કરવાનું ચાલુ રાખ્યું. આ સંબંધમાં, વકીલે ધ્યાન દોર્યું કે કલમ-૧૮ કાયદામાં સ્પષ્ટપણે દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે પક્ષકારોને શ્રમ અદાલત દ્વારા કાર્યવાહીમાં વિવાદોના પક્ષકારો તરીકે હાજર થવા માટે બોલાવવામાં આવે છે, જે કિસ્સામાં આપવામાં આવેલ ચુકાદો તેમના માટે પણ બંધનકર્તા રહેશે. આ અપીલમાં, આપણી સામ લિક્વિડેશનમાં ટી કંપની અને ટી કંપનીના ઓફિશિયલ લિક્વિડેટર અનુક્રમે ૨ અને ૩ નંબરના પ્રતિવાદીઓ છે અને તેમનું પ્રતિનિધિત્વ એક જ વકીલ દ્વારા કરવામાં આવે છે. તે પક્ષો વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલે ધ્યાન દોર્યું હતું કે સત્તાવાર લિક્વિડેટર પાસે વિવિધ બચાવ હોઈ શકે છે, જો કોઈ દાવો કંપની સામે, લિક્વિડેશનમાં અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટર સામે લાગુ કરવા માંગવામાં આવે તો તેના માટે ઉપલબ્ધ હોઈ શકે છે. આ તબક્કે, આ અપીલમાં તે બાબતો વિચારણા માટે ઊભી થતી નથી, કારણ કે તે વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ અપીલકર્તાઓના દાવાને હજુ શ્રમ અદાલત દ્વારા ધ્યાનમાં લેવાનો બાકી છે.

અમે સંતુષ્ટ છીએ કે, કામદારોના દાવાઓને નકારી કાઢ્યા પછી પણ, પ્રથમ પ્રતિવાદીની વિરુદ્ધમાં, શ્રમ અદાલતે માત્ર કાર્યવાહી બંધ ન કરવી જોઈએ, એમ

કહીને કે રેફરન્સ સમાપ્ત થઈ ગયો છે. બીજી બાજુ, શ્રમ અદાલતે રીસીવર અથવા લિક્વિડેટરને નોટિસ જારી કરવી જોઈતી હતી. અથવા બંનેને, અને તેમની હાજરીમાં, કામદારો કોઈ રાહતનો દાવો કરવા માટે હકદાર છે કે કેમ તે પ્રશ્ન પર વિચાર કરવો જોઈએ. હકીકતમાં, રેફરન્સનો આદેશ એ પણ સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવે છે કે સંબંધિત કામદારોની સેવાઓની સમાપ્તિ વાજબી છે કે કેમ અને તેના બદલામાં તેઓ પુનઃસ્થાપન અથવા અન્ય કોઈ રાહત માટે હકદાર છે કે કેમ તે અંગે વિચારણા કરવા માટે શ્રમ અદાલતને સંપૂર્ણ અધિકારક્ષેત્ર હશે. જ્યારે ઉપર દર્શાવેલ પક્ષકારો વિરુદ્ધ નવેસરથી કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવશે, ત્યારે ટ્રિબ્યુનલ ઉપર કરવામાં આવેલા અવલોકનોને ધ્યાનમાં રાખશે અને સંબંધિત કામદારોને આપવામાં આવતી રાહતની પ્રકૃતિ, જો કોઈ હોય તો, તેના પર વિચાર કરશે. અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે જો અને જ્યારે રિસીવર, અથવા ટી કંપની, લિક્વિડેશનમાં, અથવા સત્તાવાર લિક્વિડેટર, અથવા તે બધાને શ્રમ અદાલત સમક્ષ લાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓ કામદારોના દાવાના બચાવમાં કોઈપણ અરજી ઉઠાવવાનો હકદાર રહેશે, જે તેમને કાયદાકીય રીતે ઉપલબ્ધ હશે. તે ચુકાદામાં, અહીં પ્રથમ પ્રતિવાદી, સંપૂર્ણપણે ચિત્રની બહાર હશે, કારણ કે કામદારો દ્વારા તેની વિરુદ્ધ કોઈ રાહતનો દાવો કરી શકાતો નથી. વધુમાં, જો કામદારોનો દાવો એ છે કે તેમની સેવાઓ છટાણી દ્વારા આપવામાં આવી છે, તો તે દાવાનો નિર્ણય અધિનિયમના કલમ-૨૫એફ અનુસાર કરવો પડશે.. જો, બીજી બાજુ, તેમનો દાવો ટ્રાન્સફરની અસરની ઘટના પર આધારિત હોય, તો તે દાવાને કલમ-૨૫એફ.એફ હેઠળ ચુકાદો આપવો પડશે. શ્રમ અદાલત દ્વારા આ

તમામ પાસાઓ પર યોગ્ય રીતે વિચાર કરવો પડશે અને તેના પર ચુકાદો આપવો પડશે.

પરિણામે, શ્રમ અદાલતના તારણોની પુષ્ટિ કરતી વખતે, કે પ્રથમ પ્રતિવાદી કામદારોના કોઈપણ દાવાઓ માટે જવાબદાર નથી, ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૬૫ ના રોજનો એવોર્ડ રદ કરવામાં આવે છે અને શ્રમ અદાલતને નિર્દેશ આપવામાં આવે છે કે ઉપરના નિર્દેશોના પ્રકાશમાં, નવેસરથી કાર્યવાહી કરવા માટે, ફરીથી રેકૅરન્સ લે.ઉપર દર્શાવેલ હદ સુધી અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે, અને અન્ય બાબતોમાં, પ્રથમ પ્રતિવાદી સામે બરતરફ કરવામાં આવશે.આ અપીલમાં પક્ષો પોતાનો ખર્ચ ઉઠાવશે.

આંશિક રીતે અપીલની મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.